

[Jørgen Jørgensen.]

er Bestemmelsen om den nye mellemkommunale Refusion. Den vil i Øjeblikket betyde en stor Hjælp for en Række vanskeligt stillede Kommuner, ikke alene derigennem at Staten overtager en Række Udgifter — der er regnet med et Beløb paa 14—15 Mill. Kr. —, men ogsaa derigennem at de nye Refusionsregler indenfor de enkelte Kommunetyper, indenfor Sognekommuner og Bykommuner, vil medføre en meget betydelig Lettelse for de vanskeligt stillede Kommuner, en mindre Lettelse for de Kommuner, der kan siges at være forholdsvis godt stillet, og i visse Tilfælde maaske en Forøgelse af Udgifterne for de bedst stillede Kommuner. Refusionsordningen vil udligne de store økonomiske Vanskeligheder, der følger af, at Skatten ligger saa forskelligt fra Kommune til Kommune, og den vil være en betydelig Hjælp i Øjeblikket for de Kommuner, der er daarligt stillet. Den samlede Udgift ved denne Lov vil ikke føles i samme Grad trykkende for Befolkningen, naar den paalignes med de her foreslaaede Refusionsregler — og efter at Staten har overtaget en Række Udgifter —, som Tilfældet er i Øjeblikket efter de gældende Regler. Bestemmelsen om Refusionsordningen er da ogsaa blevet hilst med Tilfredshed fra alle Sider. Der har fra alle Sider været Enighed om, at Staten burde overtage en Del af de Udgifter, som ikke kunde siges at være lokalt bestemte, som ikke kunde siges i særlig Grad at paahvile et enkelt lille Omraade som Kommunerne, men som kunde virke som en meget følelig Byrde for smaa Kommuner paa visse Tidspunkter, naar disse Udgifter var særlig store. Ligeledes maa det hilses med Tilfredshed, at man ved Omlægningen af Refusionsreglerne i højere Grad end nu vil kunne tage Hensyn til de Skattemuligheder, der findes i de enkelte Kommuner Landet over.

Man har rejst det Spørgsmaal, om vi har Raad til i Øjeblikket at gennemføre en saadan Nyordning af hele vor sociale Forsorg som den her foreslaaede, og man har, navnlig fra konservativ Side, udtalt stor Frygt for, at denne Lov vilde medføre øgede Udgifter for det offentlige. Ingen kan naturligvis i dette Øjeblik sige, hvor store Udgifterne efter denne Lov vil blive i den Tid, vi nu gaar i Møde, men der er heller ingen, der kan sige, hvor store de vilde blive efter den gældende Lovgivning. Kun eet er sikkert: at jo længere Vanskelighederne varer i vort Land og i andre Lande, des større vil de sociale Udgifter blive, baade

under den Ordning, vi har i Øjeblikket, og under en hvilken som helst Nyordning. Derfor er Spørgsmaalet ikke, om den foreslaaede Ordning vil medføre større Udgifter, end vi har nu, men om den vil medføre større Udgifter, end den Ordning, vi har i Øjeblikket, vilde medføre i den Tid, vi gaar i Møde. Og her er jeg af den Opfattelse, at Lovforslaget indeholder bedre Betingelser for at udnytte de Penge, der stilles til Raadighed for social Forsorg, end den gældende Lovgivning. Jeg tror, man vil være i Stand til for de samme Midler at yde større social Hjælp efter denne Lov, og derfor beklager jeg, at man fra konservativ Side nu ser saa kritisk paa den — det gjorde man jo slet ikke, da Lovforslaget første Gang var til Behandling. Jeg kan ikke erkende, at det konservative Folkeparti ikke har haft Mulighed for at være med i Arbejdet. I 3 Aar har Lovforslaget været drøftet i Folketingsudvalg; der har været holdt en Række Møder, og der har paa ethvert Tidspunkt været Mulighed for det konservative Folkeparti for at være med ved Gennemførelsen af disse Lovforslag. Naar det ikke har været muligt at gennemføre Lovforslagene før nu, skyldes det bl. a., at det konservative Folkeparti ikke har været med. Ogsaa under Forberedelsen i Udvalget af Ændringsforslagene for Forelæggelsen her i Tinget har de Konservative været med i Forhandlingerne. Et langt Stykke Tid har Lovforslagene ligget til Behandling i Rigsdagsudvalget, uden at vi har sporet nogen som helst Interesse hos de Konservative for at være med ved den endelige Udforming. Ogsaa jeg beklager meget, at det konservative Folkeparti ikke kan stemme for Lovforslagene nu, da de endelig skal vedtages. Efter første Behandling i sin Tid havde vi Grund til at tro, at det konservative Folkeparti saa med Velvillie paa en Række af de Ting, her var foreslaaet, og vi har til enhver Tid været villige til at søge Samarbejde ogsaa med dette Parti for at opnaa et Resultat ogsaa af den Grund, at det sikkert er af meget stor Værdi, naar gennemgribende Reformen paa dette Omraade skal gennemføres, at der staar en enig Rigsdag bagved. I det praktiske Liv vil der altid melde sig Vanskeligheder, naar nye Ting af saa gennemgribende Karakter skal føres ud i Livet. Det vilde derfor have været af meget stor Betydning, om det konservative Folkeparti havde været med, og jeg kan ikke erkende den saglige Berettigelse i den Paastand, de Konservative nu fremfører, at de har været holdt udenfor Forhandlingerne. Gennem Rigsdagsarbejdet